

Universitetet
i Stavanger

Laudal, T. (2010) Faglig sneverhet. *Samfunnsøkonomen*, 64(5), pp. 43

Lenke til publisert versjon:

<http://samfunnsokonomene.no/magasin/samfunnsokonomener-nr-1-2010-2/>

(Det kan være restriksjoner på tilgang)

UiS Brage

<http://brage.bibsys.no/uis/>

Denne artikkelen er gjort tilgjengelig i henhold til utgivers retningslinjer.

Det er forfatterens siste upubliserte versjon av artikkelen etter fagfelleevaluering, såkalt postprint.

Dersom du skal sitere artikkelen anbefales det å bruke den publiserte versjonen

Faglig sneverhet

THOMAS LAUDAL

Jeg har fått anledning til å gi et kort svar til innlegget fra Bruvoll og Hasane i forrige av Samfunnsøkonomen. Jeg begrenser meg til to tema: "Misforståelsen" om motsetningen mellom politikk og marked, og virkninger av offentlige tiltak på innovasjonsaktiviteten. I følge Bruvoll og Hasane formidler jeg en "klassisk misforståelse" av økonomifaget når jeg gir inntrykk av deres innlegg bygger på en motsetning mellom politikk og marked. Denne misforståelsen er så roffestet mener de at samfunnsøkonomer bør ta selvkritikk. Det vil alltid være markedssvikt i form av eksternaliteter, uklare eierrettigheter og utilstrekkelig kunnskap. Samfunnsøkonomenes rolle er å korrigere markedssvikter, skriver Bruvoll og Hasane. Kanskje er ikke motsetningen mellom politikk og marked så banal som jeg ga inntrykk av, men er det ikke åpenbart at premissene – ikke bare i dette tilfellet, men ofte blant samfunnsøkonomer – er slik at markedsbaserte funksjoner er kjernen i drøftelsen, og så kommer politikken og organisasjonskunnskapen inn som eksogene størrelser? Fagets avgrensning preger med andre ord samfunnsforståelsen. En dypere forståelse av samfunnsutviklingen må (i det minste) være åpen for premisser hentet fra økonomiske, politiske og organisasjonsteoretiske modeller. At vår utdanningsbakgrunn ikke akkurat oppmuntrer til dette, er ingen god unnskyldning for å anlegge et snevert perspektiv.

Vi kan belyse dette ved å se på Bruvoll og Hasane sin behandling av innovasjon: De hevder at muligheten for gode langsiktige virkninger av at offentlige tiltak stimulerer til innovasjon må vurderes opp mot tilsvarende virkninger på andre politikkområder. At de selv ikke har behandlet dette i sitt innlegg nevner de ikke. Og hvorfor "gjenvinningsteknologier" ikke har et stort potensial begrunnes heller ikke. De henviser bare til at regjeringen selv ikke har sannsynliggjort dette. Men hvis rollen til samfunnsøkonomene er å bidra til å korrigere markedssvikter, bør vel samfunnsøkonomer også interessere seg for hvorvidt offentlige inngrep kan gi bedre måloppnåelse (les "mindre alvorlige markedssvikter") ved å stimulere til innovasjon? Kjente økonomer som for eksempel John Cantwell og William J. Baumol gjør det. Mulighetene for en god tverrfaglig dialog vil styrkes hvis flere samfunnsøkonomer vurderer implikasjoner av politisk legitimitet og innovasjon i sine modeller. Samtidig må det sies at en god dialog også krever at vi statsvitere interesserer oss for mer enn offentlig styring og firefeltstabeller!